

Enskilt fiske och skattetaxerat

Strömmings- och torskfiske var det mest betydande fisket och bedrevs utmed hela kusten. Inlandssocknarna var däremot oftast hänvisade till att köpa sin husbehovsfisk från strandsocknarna.

I Etelehem noterades endast ett ringa fiske vid kartläggningen: I Säterträsk, sams med Hageby, kan ingen fisk fångas för moras som ock djup av 12 famnar (gården Botes), och i Bare träsk, fjällfiske allenast mitt i sommaren (gården Bare). För övrigt ingenting om något fiske i socknen.

Helt annorlunda är bedömningen vid skattelagningen, där samtliga gårdar taxeras för ett maximalt husbehovsfiske, omnämnt som ett gott strömmingsfiske som alla »*hemman i denna Etelem sochn hafwa tillfälle, som och af större delen nyttjas, at med strömminggarn och torskning i stora hafwet utanför*

Nähr och Östergarn bruka fiska; doch för aflägenheten nyttjas sådant mäst till husbehof. «

En annan inlandssocken är Atlingbo. Vid kartläggningen uppges att flera gårdar i den socknen idkade strömmingsfiske: vid Yngne (Resarve och Rindarve) och vid Yngne eller Gnisvärd (Källgårds, Suderbys och Nygårds). Och Myrände vid Yngne, Gnisvärd eller Östergarn. Samt Isums vid Gnisvärd eller Västergarn.

Men vid skattelagningen taxerades ingen gård i denna socken för någon fiskeskatt.

Om fisket såsom det blev beskrivet kring sekelskiftet 1700, och i skattelagningshandlingar på 1740-talet, handlar detta kapitel.

Djaupkrok fiskeläge i Eke, med lysstang och länningar. Foto Leif Berglund.